

přehled akcí na nejbližší období

25. a 27. 3.	vystoupení při slavnostním programu k otevření nové hokejové haly	P3 + KS
26. - 28. 3.	Pueri 3 hostí Pardubický chlapecký sbor Bonifantes	P3
26. 3.	19:30, jarní koncert přípravných oddělení ve velkém sále KD Vltavská	P3
28. 3.	19:30, jarní koncert v Sále Martinů, HAMU, se sborem Jitro	KS
2. - 4. 4.	zájezd Pueri 3 do Pardubic, koncert 3. 4.	P3
5. 5.	19:00, absolventský koncert Jana Zapletala v Korunní ul., Praha 2	KS + P3
7. 5.	koncert na hudebním festivalu Antonína Dvořáka, kostel na Sv. Hoře	KS
11. 5.	vystoupení Pueri 3 v Rottmayerově sále na Praliském hradě	P3
3. - 6. 6.	zájezd do Karviné na mezinárodní festival sborů	KS
10. 6.	zahajujeme festival dětských sborů v Brandýse nad Labem	KS
11. - 13. 6.	hostíme rakouský sbor ze Seebodenu (zatím nepotvrzeno)	KS
20. 6.	závěrečný koncert v kostele sv. Šimona a Judy	KS + P3
27. 6.	14:00, koncert ve Smetanově síni Obecního domu	KS
13. - 20. 8.	soustředění chlapecké části koncertního sboru	KS
22. 8. - 5.9.	"Severská cesta" - zájezd do Litvy, Lotyšska, Estonska, Finska a Švédska	KS

představení ve sop do června 2004

Carmen 11., 12., 18., 21., 25. a 30. března, 7., 11., 15., 18., 20. a 25. dubna, 2., 4., 7., 20 a 28. května, 13. a 19. června
Turandot 5., 8., 11. a 16. června

nové kontakty

Zdena Součková - sbormistryně (výuka, akce, omluvenky...) -	souckova@pueri.cz
Alena Vogelová - tajemnice (organizační záležitosti, školné, lístky...) -	vogelova@pueri.cz
Renée Lavecká - manažerka (koncerty, sponzoři, granty, sdružení PG...) -	lavecka@pueri.cz
Martin Rudovský - šéfredaktor (Vox - články, připomínky, stížnosti...) -	rudovsky@pueri.cz
Jiří Míček - pokladník (finance Sdružení PG, tour manager...) -	micek@pueri.cz
internetové stránky, e-mailová konference -	webmaster@pueri.cz
Když nemáte co dělat... -	pueri@pueri.cz

pražské dny sborového zpěvu v rozhlase

Dne 17. 3. 2004 v 16:30 (tedy několik okamžiků před tímto číslem Voxu) na Českém rozhlase 3, Vltavě bude odvysílán pořad s hudebními ukázkami z Mezinárodní sborové soutěže Praga cantata 2004, ze soutěže mládežnických a ženských sborů (vystoupení sborů Pueri gaudentes, Collegium cantantium aj.). Pořad připravila redaktorka ČRo Alena Daňková. **Pořad bude reprízován, zatím však není jasné kdy, sledujte proto program Českého rozhlasu.**

VOX - pravidelný občasník chlapeckého sboru Pueri gaudentes

Vydává Sdružení Pueri gaudentes Praha, Šimáčkova 16, Praha 7, tel. 220 877 504

e-mail: pueri@pueri.cz, internet: www.pueri.cz

Šéfredaktor: Martin Rudovský, Redakční rada: všichni členové Pueri gaudentes a jejich rodiče

Sazba a zlom: RuZa. Technické zázemí: Bronislav Lavecký.

Náklad: 200ks. Neprodejné.

Vychází 17. března 2004

Pravidelný občasník
chlapeckého sboru
Pueri gaudentes

březen 2004

ročník 5 / číslo 1

zdarma

slyne me či neslyne me

Jistě jste si povšimli, že dříve zaplněné místo vedle smavého Jirky Poláčka zelo celý leden a únor prázdnotou. Ne nadarmo: častokrát musíme vnímat více věcí najednou. Co

obsah

Úvodník - str. 1
Vytautas Miškinis - str. 1
Nová Carmen - str. 3
Historie - str. 3
Spolu s Vycpálkovi - str. 4
Okénko sbormistryně - str. 5
Sbory - str. 5
S radostí na HAMU - str. 6
Bestiář - str. 7

připomene člověku chvíle tak milené, zkušebnu v našem případě takměř rodnou? Ba ne, na prohlášení fotek a sicilienských kazet času nebylo, sborové oblečení kdesi urovnáno, uklizeno. Seznamy zkoušek už nedostávám, Vox se

krčí mezi školními sešity. Sbor pro mě najednou přestal existovat, ale sbor jako takový fungoval dál.

Rozesmátej Margita s Boni pueri, Lucie úplně

Bílá také s Boni pueri, plakátovací plochy zvoucí na březnovou merendu samozřejmě s Boni pueri (reklamu ne, držíme se skutečnosti). Obvykle mi v tramvaji smutno nebývá. Mlčeti

stříbro, mluvíti zlato, asi jsme druzí (plakátovací plochy v Hostivaři, cedulky v nočních tramvajích, upoutávky v občasnicích). Ale točíme přeci multimedia, jistě o nás vědí alespoň cizozemci...

Před začátkem letního běhu jsem měl možnost hovořit s Romanem Z. Novákem, dirigentem Pražského Hlaholu, stran chlapeckých sborů. Mnoho jich neznal, ale po výše zmíněném hovořil o Bonifantech z

Pardubic. Zná je především z nedávno proběhnuvší Carminy Burany (kooperace s Hradeckou filharmonií a Kühnovým smíšeným sborem).

pokračování na str. 2

rozhovor s vytautasem miškinisem

Vytautas Miškinis (*1954) je současný lotyšský (hlavní město Vilnius) sbormistr, dirigent, skladatel, pedagog a organizátor lotyšského hudebního dění. Za svůj hlavní sbor považuje Auzuoliukas Boys' Choir, kde působí v roli uměleckého ředitele. Vyučuje sborové dirigování na Lotyšské hudební akademii. Současně také řídí Lotyšskou unii sborů. Svou hudební kariéru začal jako zpěvák v 7 letech v Auzuoliukas Boys' Choir a v 25 letech se stal jeho uměleckým ředitelem. Nějakou dobu také dirigoval Kaunas' State Choir.

Následující rozhovor s V. Miškinisem věnuji e-mailové korespondenci, která umožňuje neuvěřitelná setkávání.

Pro začátek - znamená něco Vaše příjmení Miškinis?

Ano, znamená lesní muž (v angličtině Forest Man)

Z internetu jsem se dozvěděl, že se věnujete mnoha činnostem; dirigování, skládání, výuce, organizování atd. Kterou z těchto činností upřednostňujete a která je pro Vás nejtěžší?

Nejraději diriguji. Druhé v pořadí je vyučování (ve svém sboru.) Na třetím místě bych viděl skládání a až poslední jsou: práce se

pokračování na str. 2

slyne me či neslyne me

pokračování ze str. 1

To mě dost zamrzelo, svět profesionálů na nás kouká jen jedním okem (nejsme tedy v tak širokém povědomí, jak by se mohlo po vlnohradském opojení zdát).

Se slzou v oku jsem vzpomínal na chvíle, kdy Pueri slyneli Pražanům mohutněji: mluvílo se o nás v souvislosti s projektem Bernsteinovy Mše (Zdeňka v palbě objektivů; později jsme byli vytlačeni Bratislavským chlapeckým sborem), Webberovým Requiem (zde usedli Bonifanti) a jinými projekty mezinárodního povědomí. Kdo je pamatuje? Sejde z očí, sejde z mysli. Tradici i repertoár máme, je proto troulfale domoci nejvyšších met? Vizte angažovanost konkurence: BP se několikrát zúčastnili Pražského jara, Bonifanti opanovali region, nyní za branami metropole. Pavel Jurkovič to předpovídal: do pěti let (pův. do dvou měsíců) světová třída. Jsem s ním zajedno: ke splnění věšty však zbývá prolomit okolní mediální krustu.

Jenže to není tak jednoduché. To bys musil, milý Jene, učinit také relevantní obě! (Jsem připraven tancovat v čepici s rolničkami, činit rozličné pohybové špumpnagle, mít každý den zkoušku a dvakrát do roka jet na neobvyklý zájezd zdarma.) Přísná řehole nám není cizí, kdo z nás alespoň jednou nebytoval Japonce či nevypomohl s praktikáblý? Zvyšme frekvenci chlapců radostných, psaných i slyšených: zvukové konzervy by měly být ve volné distribuci, měli bychom udrlet zahraniční soutěžní tradici a především olivit tradici tzv. velkých projektů, byl bychom to nestihli v Roce české hudby.

Zkoušející jsou unaveni, je čas navštívit Šimáčkovu a něco s publicitou, popularitou, kvalitou udělat, alespoň na úrovni samolepek Pueri. Pro komparaci a poučení doporučuji www.bonipueri.cz, www.bonifantes.cz (ostatním zatím rulo!olíci unikáme).

Jan Pirner (21)

Vaše reakce uvítáme na rudovsky@pueri.cz

rozhovor s vytautasem miškinisem

pokračování ze str. 1

studenty na Hudební akademii a samozřejmě organizování sborových aktivit a událostí. Poslední činnost je zároveň pro mne nejtěšší a zabere mi mnoho času.

A co Vás činí nejšťastnějším?

Jsem šťastný člověk. Jsem stále obklopen a prostoupen hudbou.

Já miluji hudbu také proto, že jsem v dětství potkal několik velmi inspirativních osobností. Co pro Vás bylo rozhodující?

Začal jsem se zaobírat hudbou už v 7 letech, jako zpěvák. Během celého života jsem byl ovlivněn hudbou. Vše šlo a jde přirozeně.

Četl jsem také na internetu, že jste složil kolem 10 mší, 100 motet a několik písní. Jaká jsou přesná čísla a kterou svou skladbu máte nejraději?

V současnosti mám na kontě 14 mší, Magnificat, 150 motet, více než 400 světských

písní, muzikál, operu pro děti. A mám spousty favoritů, například světské písně pro děti z Lotyšska.

V České republice jsou nejpopulárnější dvě Vaše písně - Ave regina coelorum a Cantate Domino. Proč myslíte, že jsou populární? A existuje nějaký příběh kolem těchto skladeb?

Ave Regina coelorum a Cantate Domino jsou moteta. Podle mne se staly populárními, poněvadž znějí akusticky velmi zajímavě. Cantate Domino jsem složil za volantem svého auta. V té době, v roce 1997, jsem byl pořídnán organizátory Vánočního hudebního festivalu v Kaunasu, abych pro ně složil něco speciálního. Stále mne nic nenapadlo. A najednou! Navštívila mne Múza vprostřed mého výletu. Zastavil jsem a ihned jsem si nápad zapsal. Ještě ten večer byla skladba dokončena. Ave Regina coelorum jsem

pokračování na str. 6

bestiář pueri gaudentes aneb průvodce po jménech koncertního sboru

Kapitola X.

Kdo je Randál, Radar a Angrešt?

Milý nováčku nebo milý pěvče přípravky,

Bestiář PG je určen především pro Tebe, proto máš právo vše číst jako první a můžeš také odehnat ty, kteří Tě chtějí při četbě obtěžovat.

Tedy můj milý laskavý čtenáři, na stránkách VOXu stále straší nastavovaná kaše v psané podobě čili Bestiář PG se dostal do fáze, kdy pisatel vykrádá sám sebe a ještě je tak otrlý, že to drze přiznává.

V jubilejní desáté kapitole Vás seznámím s trojicí jmenovců, ač pohledem na přezdívky to tak nevypadá, kterálto náhoda byla dlouho připravována.

Jen to nezvojit!

1. Randál (rod mužský, vzor pán,

2. tenor, ale teprův se uvidí)

Začnu citátem. Dante Alighieri ve své Boleské komedii (učitelskej se nezapře) v okamžiku, kdy poutník spatří Boha, přiznává, že "té chvíle schopnost mého zření vzkvetla nad schopnost řeči, je! tu nevstačí!" (oddíl Ráj, zpěv 33, verš 55-56, překlad O. F. Babler). Stejně tak já při vypoobnění Vojtěcha Šefrny bezradně přešlapuji. Vojtu prostě musíte vidět a slyšet, abyste pochopili, co já nevypíšu. Berte tedy tento text jako svého druhu reklamu na Vojtu Šefrnu.

Myslím, že do jisté míry Vám Vojtu přiblížím takto: Vojta Šefrna je bývalým spolu!ákem Johnnyho Klapky. Kdo pozná jednoho, už tak trochu rozumí tomu druhému. Vojta je svérázný vypravěč, a to ani nemusí nic povídat. Hra jeho těla Vás zcela ochromí. On sám mi vypravoval, jak vznikl Randál: o přestávce ve třídě hrajem fotbal ne?... jsem v brance ...někdo nakopl míč ... já to chytil ... a to byla rána ...a někdo řekl: hm, ty seš randál! (Herecká etuda končí zalykavým smíchem.) Ale raději si

to od něj poslechněte sami, to bude rána.

Vojta v této době studuje ladičskou školu, ale zatím jen, dle svých slov, doladuje ... rádio. (Herecká etuda končí zalykavým smíchem.)

Následující dvě přízviska vznikla kvůli lepší orientaci v terénu. Když totiž z dunivého návrší naší zkušebny přehlednete krajinu před sebou, užití, vedle vedoucích představitelů sboru, tingltanglového pianina či zvonu aneb "Řízní si do Šumperka", les vlasového podrostu. A kdo se má v těch křoviskách vyznat?! Proto tedy výrazné typy přezdíváme, tu dle nápadné podoby se seriálovou postavou, tu dle tvaru lebky.

2. Radar (rod mužský, vzor pán,

2. soprán)

Nejdříve se věnujme nápadné podobě se seriálovou postavou. Jistě se nějaký ten zneuznaný ctiládostivec ozve, ale já jsem slyšel Radar prvně od Václava Šebka viz Dětrich. Po příjezdu na letní soustřevení se ke mně přitočil a prohodil: hele, jeden nováček vypadá jak Radar (ten brylatý ouředniček - pozn. autora) z M*A*S*He (seriál Novy, podle mne jediný, který kdy na Nově za něco stál - pozn. autora), fakt!

Mně se Radar od začátku zalíbil, od té doby tedy Vojtěchu Vorlíčkovi říkám Radar. Snad mu to nevdá!...

3. Angrešt (rod mužský, vzor pán,

2. soprán)

A teď tvar lebky! Zmatený vedoucí Vítek Zahrádka se zoufale snažil zapamatovat jména své bandy. Na pomoc opět přispěchal Dětrich a překřtil inspirativně ostříhaného Vojtěcha Vacína na Angrešta. A máš to zadarmo!

Martin Karel Loprajs Ruda Armada

P.S. Už na to není místo, tak přistě.

rudovsky@pueri.cz

s radostí na hamu

Vše začalo stavěním praktikáblů. Pochopitelně se postavily špatně, takže se znovu posouvaly a přenášely. Pak začaly zkoušky dětského pěveckého souboru Radost - Praha (který se konečně stává dětským sborem!), početného mužského a chlapeckého sboru Pueri gaudentes, který vzkvétá pod rukou Zdeny, a nakonec Gaudia, které dokazuje, že zpívat se dá i v dospělosti, kdy má člověk nejvíce starostí a problémů. Jakmile se dozkoušelo, naplnil se sál nedočkavými diváky, kteří spěchali zabrat si nejlepší místa. A vše mohlo začít.

Koncert zahajovaly dívky v modrobílém, a ačkoliv se na to mnohokrát apelovalo, přesto

jedna členka odpívala koncert v nepředpisových botách. Potom nastupovali kluci se svou varhanní částí, kterou si oddirigoval mladý a čerstvě vystudovaný Honzík Zapletal, který byl, jako obvykle, červený a za ušima. Vystřídal je Gaudium. Kdybychom měli náš ukazatel, jako je v Pisničce, tak by si zasloužili mít ručičku mezi stříbrem a zlatem - zazpívali úplně na jedničku, ale bez svých desek s notami nemohou zřejmě líst.

rozhovor s vytautasem miškinisem

pokračování ze str. 2

složil jako povinnou skladbu pro soutěž pěveckých mužských sborů v Klajpedě (Klaipeda Simkus Choir Comptetion) roku 1994.

Jací jsou Vaši oblíbení skladatelé a kteří Vás nejvíce inspiroují?

Moji oblíbení jsou Maurice Durufle (fr. skladatel a varhaník, 1902-1986), Francis Poulenc (fr. skladatel, 1899-1963), Edward Elgar (angl. skladatel a dirigent, 1857-1934) a pár lotyšských, jako například Eduardas Balsys (skladatel, 1919-1984) či Viktoras Budrevicius. Největší vliv má na mne asi jmenovaný Maurice Durufle.

strana 6

Po přestávce zpívala starší část Pueri, která jistě přišla na chuť divčí části publika (a Aničky L.). Pak jsme se na pódiu ocitly my. Po naší poslední odzpívané skladbě od Antonína Dvořáka - Zajaté, se k nám doslova "vtlačily" ostatní účinkující sbory a zpíváme "Proč bychom se netěšili". Strojda Vláďa na nás dělá legrační obličej a nám všem se lehce zpívá. Po

fakta

koncert v Sále Martinů

10. 2. 2004

společný koncert sborů: Pueri gaudentes, Radost-Praha a Gaudium

z našeho programu:

PG muž - P.Eben: Missa adventus
PG společně - Dvořák, Janáček:
Moravské dvojzpěvy

celou skladbu byl každý člověk v sále, a u zpíval či dirigoval, seděl a poslouchal, hrál na klavír, anebo fotil a kamoval, napjatý, a teprve a se dozpívala poslední slova "Jenom ten je v pravdě šťasten, kdo života užívá", vzplanul ohromný aplaus, všichni posluchači vstávali ze svých ze svých sedadel, volali "BRAVO" a

házeli hromady kytic na pódium. Ohromilo je to natolik, že se půlka skladby od Bedřicha Smetany musela opakovat.

Při odchodu z pódia jsme byli naplněni pocitem blaha a užitečnosti a sem tam bylo slyšet, jak si někdo prozpěvuje "Proč bychom se netěšili, když nám Vláďa Radost dal!"

Andrea Palová (17)

členka sboru Radost-Praha

Každý, kdo se zabývá hudbou či vyučuje hudbě, má vlastní představu o tom, co je hudba. Máte nějaké své motto týkající se hudby či nějaký obraz hudby pro své studenty?

Když pracuji se svými žáky (studenty dirigování), říkám jim větu, kterou jsem převzal od Toscaniniho: Prosím vás, nečokoliv řeknete, ukažte to nejdříve rukama. Slova vyjadřují jen doplňující informace. Při kompozici pěveckých partů se snažím najít co nejpřirozenější cestu; tak, aby se po ní zpěváci procházeli co nejpohodlněji.

Rozhovor vedl, přeložil a opatřil poznámkami Martin Rudovský

nová carmen

Jak jistě víte, 11. 3. je premiéra Carmen (teď, když píšu tento článek je to za 1 hodinu a 26 minut). Ale premiéra není (!) začátkem.

Již v polovině února byla první zkouška. Ta se uskutečnila v baletním sále a probíhala ve smyslu: "Tady bude stát sloup". Každému bylo sděleno, co bude dělat (např. rvačka, divák, baba atd.). Někdo (jako např. já) se pouze dozvěděl, a se dívá, že převyšuje počet 10 z každého hlasu.

O den později byla místo školy, u něko ho školky, zkouška u na jevišti, s točnou, s živými herci, ale s provizorními kulisami. Potom následovali nějaké zkoušky, u kterých se stále měnilo to, co máme dělat. To se pak konečně dohodlo a jednoho krás-

ného dne se objevily i čtyřmetrové kulisy. No, a taky jsme dostali i něco na sebe. Zkoušek bylo opravdu hodně a mně zbývá zmínit se o 1. a 2. generálce (9. a 10. 3.), kam měli zdarma přístup i rodiče.

U budu končit, ale na závěr musím zdůraznit nějaké fakta. Toto nové nastudování režíruje Zdeněk Troška (Princezna ze mlejna, Slunce seno...), dirigentkou je Claire Levacher z Francie (nebo Jiří Mikula) a choreografkou je Marcela Benoniová. Ještě zdůrazňuji špatný konec pro Carmen a pokud chcete vědět o trochu více, tak se podívejte na www.sop.cz/cs/repertoar/carmen.htm

Michal Donát (13)

z historie

novém ruce jsme začali studovat rozsáhlé barokní dílo Antonia Vivaldiho "Gloria". Poprvé zaznělo v dubnu v Sušici u příležitosti oslav 30 let od založení Sušického dětského sboru a následně na Letenské voničce (s Piccola orchestra a Markem Valáškem), kde byl naším hostem sbor Motýli ze Šumperka.

Před rokem:

V předvánočním období vystoupili sbory Pueri gaudentes celkem na dvanácti koncertech. Pueri 3 nacvičili společně s divadelním souborem hru Jana Kopeckého Betlémská hvězda. Koncertní sbor vystoupil v Dráždanech, Jirkově, Chomutově, v Betlémské kapli, kostele sv. Šimona a Judy a v Lucerně při koncertě pro hnutí Na vlastní nohou natáčeném Českou televizí. Nový rok jsme zahájili natáčením nového CD "Zkouška na koncert" v kostele sv. Vavřince, v koncertní síni Pražského jara, a provedením "Tři smíšených sborů na biblické texty" Emila Hradeckého na jeho gratulačním koncertě na HAMU.

(j z)

strana 3

společný koncert s Vycpálkovci

Pátek zdá se být tradičním dnem mých občasných návštěv u Pavla Jurkoviče, pěkně v pozdním dopolední, kdy je v dějvickém bytečku klid a po ruce ta nejobyčejnější láhev s tím nejneobyčejnějším obsahem, co rozsévá dráždivé vůně veškerého ovocenstva rostoucího v této zemi prý mlékem a strdím oplývající. Nu, a lidé jsou jí tak uzpůsobeni, že špiritus následně povzbudí spirit a inspirace nedá na sebe dlouho čekat. Totiž, již nějaký čas jsem loudil od Pavla další kamarádku k trojici písničků ze 16. století, co Vycpálkovcům blahé paměti upravil a k potěšení dávno ještě posluchačstva souboru Chorea Bohemica též kompletním textem vybásnil.

Ona Dorna chodí po louce však byla nenapravitelná, chodila si a chodila, a pranic se nestarala o to, co jubilantu Pavlovi v listopadu na Jubilantské kytičce lidových písní v Tereziánském sále zahrajeme.

Tolik roztomilostí a rozpustilostí věnoval Pavel dětem, což si tak děti pozvat a zahrát Pavlovi i společně? Jestli podle klasika je největší ozdoba přírody starý muž, když se ovšem povede, tak v dětském světě zdobí docela určitě kluci (když se vyvedou).

To jsem ovšem netušil, jak unikátní rezervaci kluků všeho rálejí jsou Pueri gaudentes, když jsem stál u dveří v přeplněném sále Bohuslava Martinů desátého dne desátého měsíce na gratulačním koncertě k Pavlově jubileu a boys' choir předváděl život zbojnický a jiné své životní kousky. Byl jsem opojen jak z nádherné atmosféry prolitého, tak ze skutečnosti, že na mé přání ukrotit navíc i muziku Vycpálkovců v památný den patronky muzikantů sv.Cecílie, paní Zdena přistoupila.

Návštěvu v krotitelně v Šimáčkově ulici jsme si s gusem vychutnávali. Byl to záitek nevšední. Paní Zdena nenechala nikoho na pochybách, kdo je pánem, přesto, že to pueri

neustále testovali. Ukočirovala i Vycpálkovce a v bohatém rejstříku od nělných doteků až k novinkám asijských bojových umění zvládala společnou zkoušku. Škoda jenom, že takovou paní Zdenu nemáme i u nás v muzice, to bych se věru s chutí chodil dívat, jak mým kolegům nakládá.

V den koncertu se v Břevnovském klášteře puerilo, milo pohlédnout. Do první řady si posedali oslavenci - tvůrci úprav lidových písní, naši jubilanti - Pavel Jurkovič, Jan Málek, František Pok, Jarka Smolová-Krčková, Miroslav Šimandl. Nezapomněli jsme v písničkách ani na Zdeňka Lukáše a Jana Rokyty. Hrál se nám

krásně, když pohled do sálu zdo-bily i kostýmy chlapců.

Nastoupili Pueri. Třešniček na dortu bylo víc. Nejprve nám ten večer v Břevnovském klášteře Martin Rudovský zcela samozřejmě přednesl, že právě svítá a on je ještě v hospodě. Tak mu totiž předepisovala písnička z Kolovratského rukopisu v

neotřelě úpravě Janka Rokyty. Pak se ujalo slova devět druhů ptáčků v Pavlově Ptačím koncertě a Vycpálkovci se přitulili k Monice Šebestové, aby poprvé v krojích zahráli s klavírem, s vervou a kuráží sobě vlastní, takže nakonec v nepřeslechnutelném refrénu vila věnec i ta poslední holka v poslední řadě.

Život zbojnický je jeden obdivuhodný počín Pavlův, Pueri gaudentes a paní Zdeny, uzavřený klenbou příběhu, formou a obsahem definitivní. Za přítomnosti Moniky a suverenního Honzy Hádka nabýval své krásy a zcela upoutal posluchače. Tolik nálad, tolik stavů duše, tolik krásy v čislounkě prostotě. Přidávali jsme se s pokorou a okouzlení.

Děkujeme, milí Pueri, za krásné chvílky. Přejeme Vám hodně radostí, těch co rozdáte svými dovednostmi i těch, kterých se Vám dostane zpět od vděčných posluchačů.

Za Vycpálkovce Martin Terray

fakta

koncert v Tereziánském sále na Břevnově

22. 11. 2003

hostitelé a spoluúčinkující:

Muzika Souboru písní a tanců

Josefa Vycpálka

z programu:

Život zbojnický a mnoho dalších

ohlédnutí - deset let s carmen

V roce 1994 vystoupili Pueri gaudentes poprvé na prknech Státní opery Praha v opeře G. Bizeta Carmen. Po celých 10 let byla tato opera na repertoáru divadla (výjimku tvoří září 2003 - březen 2004, kdy se nehrála) a po celých 10 let se kluci zúčastňovali každého představení. První parta, která tenkrát hrála premiéru, již dávno odrostla chlapeckým šatům a dnes jsou z nich dospělí muži, kterým se o zvonivém sopránu už jenom zdá. Mnozí z nich dosud zpívají, a to nejen v Pueri gaudentes.

Nepotrpím si moc na statistiky a nemám potřebu se ohlížet za tím, co už bylo, ale počítejte se mnou: při 15 představeních Carmen za jednu sezonu to je 150 představení... a to ještě kluci zpívali v operách Turandot, Boris

Godunov, Fyzikové, Orlando Furioso, České mši vánoční a účinkovali v Dorianu Grayovi a Bubu z Montparnassu.

Když jsem trávila s letošními kluky dlouhé hodiny zkoušek na novou premiéru Carmen, měla jsem čas na ohlédnutí za deseti uplynulými roky v divadle a mám radost, že každá nová parta zpěváků z Pueri přistupuje ke zkouškám v divadle s chutí, že přístup rodičů k vystupování jejich chlapců je stejně zodpovědný jako před 10 lety, že dokážete posunout odjezd na chatu či k babičce až po představení letos stejně, jako to dokázali rodiče kluků během minulých deseti let.

Zdena Součková
souckova@pueri.cz

seriál o sborech - jitro a bonifantes

Na konci března uspořádají Pueri gaudentes v Praze dva jarní koncerty. První z nich bude 26. března v KD Vltavská a bude patřit čtyřem přípravným oddělením. Písničky z Radosti, Plamínku Severáčku z Liberce, klukům z Pueri 3 a jejich hostům - mladšímu koncertnímu sboru Bonifantes z Pardubic. Druhý koncert se koná 28. března v sále Martinů HAMU. Pozvání Pueri gaudentes přijal výjimečný Královéhradecký dětský sbor Jitro. Pojďme si tedy o těchto dvou sborech říci něco bližšího.

Historie pardubického chlapeckého sboru Bonifantes se píše teprve od září 1999, kdy mladý sbormistr Jan Míšek (mimo jiné "odchovanec" chlapeckého sboru Boni pueri a prof. Jiřího Skopala) uspořádal první zkoušku, na kterou přišlo neuvěřitelných 180 kluků. Od té doby se Bonifanti ze začínajícího sboru rychle vypracovali na vysokou koncertní úroveň. V současné době již pracují ve smíšené sestavě, jezdí po Evropě (v roce 2003 navštívili Dánsko a Rakousko, kde odehráli 15 představení opery Carmen) a chystají se na velké zámořské turné do USA. Na svém kontě mají již

také významná ocenění z některých českých sborových soutěží (zlaté pásmo z festivalu Pražské dny sborového zpěvu 2002 či zlaté pásmo z Festivalu Bohuslava Martinů 2003). V loňském roce také natočili první CD se slavnostní mší Luigioho Cherubiniho, a to společně s nám známou Pardubickou komorní filharmonií pod vedením Douglase Bostocka. Do Prahy přijede mladší koncertní sbor, ve kterém zpívají kluci ze třetích až pátých tříd ZŠ.

Královéhradecký dětský sbor Jitro je sloužitý organismus čítající 500 dětí ve věku 5 - 19 let. Sbor vede (vznikl již v roce 1973) od roku 1977 prof. Jiří Skopal. O výjimečné umělecké úrovni vypovídá např. fakt, že z deseti velkých mezinárodních soutěží, kterých se sbor zúčastnil, si přivezl devět vítězství. Na kontě sboru je také 18 vydaných CD a LP desek. Klíčem k úspěchu je zejména intenzivní práce na zkouškách a soustředěných, koncertní sbor zkouší až čtyřikrát (!) týdně. Sbor sídlí ve vlastní zrekonstruované budově, která je vybavena pro potřeby sboru několika zkušebními, šatnami a kanceláři. (JZ)